

5

ລົງສິຫຼື

กรศึกษาที่ 1

คำพิพากษฎีกារที่ 1017/2545

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุด โจทก์
นางสาววิสัยลักษณ์ คำวิสัย จำเลย

เรื่อง ความผิดต่อพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ ความผิดต่อพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเก็บและวัสดุโกรกคน

โจทก์ห้องว่า เมื่อวันที่ 4 พฤศจิกายน 2543 เวลากลางคืนหลังเที่ยงจำเลยกระทำการ
ผิดต่อกฎหมายหลายกรณีดังนี้ โดยจำเลยนำภาพบนครัววีดิโอดีซีที่บันทึกภาพและเสียง ซึ่งมีผู้ทำ
ขึ้นโดยละเอียดลักษณะของบริษัทตนนี้ เอ็นเตอร์ไพรส์ ผู้เดียวหายที่ 1

บริษัทยูนิเวอร์แซล ชีด์ สตูดิโอ อิงค์ ผู้เดียวหายที่ 2 บริษัทพาราเมท์พิกเชอร์ส กอร์
ปอร์เรชั่น ผู้เดียวหายที่ 3 ห้างหุ้นส่วนจำกัดไทน์ วอร์เนอร์ เอ็นเตอร์เทนเม้นท์ คอมปานี ผู้เดียวหายที่ 4
บริษัทไทรสตาร์ พิกเชอร์ อิงค์ ผู้เดียวหายที่ 5 และ บริษัทโคลัมเบีย พิกเชอร์ส อินดัสทรีส์ อิงค์ ผู้เดียว
หายที่ 6 ซึ่งเป็นนิตบุกคลตามกฎหมายประเทศสหรัฐอเมริกา และมีภูมิลำเนาอยู่ในประเทศสหรัฐ
อเมริกา โดยผู้เดียวหายทั้งหมดเป็นผู้สร้างสรรค์และได้โฆษณาในครั้งแรกในประเทศสหรัฐอเมริกา
ซึ่งเป็นภาคแห่งอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองลิขสิทธิ์ซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย โดยจำเลยนำ
ภาพบนครัววีดิโอดังกล่าว จำนวน 134 แผ่นออกขาย เสนอขายแก่บุคคลทั่วไปเพื่อแสวงหากำไรใน
ทางการค้า โดยจำเลยขออยู่แล้วว่าแผ่นภาพบนครัววีดิโอดีซีดังกล่าวทำขึ้นโดยละเอียดลักษณะ
ได้รับอนุญาตจากผู้เดียวหายทั้งหมด นอกจากนี้จำเลยยังประโคนกิจการให้เช่า และเปลี่ยน หรือ
จำหน่ายภาพบนครัววีดิโอดีซีเรื่องต่าง ๆ อันเป็นเหตุหรือวัสดุโกรกคนโดยที่เป็นธุรกิจและได้รับ
ประโยชน์ตอบแทนจากการจำหน่ายภาพบนครัววีดิโอดังกล่าว โดยจำเลยไม่ได้รับอนุญาตจากนาย
ทะเบียน และไม่ใช่กรณีที่ได้รับการยกเว้นตามกฎหมาย เจ้าหน้าที่งานขับถูนจำเลยได้พร้อมแผ่น

ภาคยนตร์วิศวอุปกรณ์ข้างต้นเป็นของกลาง เหตุเกิดที่แขวงป้อมปราบศัตรูพ่าย เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพมหานคร

จำเลยคดีนี้เป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีอาญาหมายเลขคดีที่ 1414/2543 หมายเลขอ้างอิงที่ 1400/2543 ของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง ฐานกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 โดยศาลพิพากษางานไทยจำคุก 1 เดือน และปรับ 210,000 บาท ไทยจำคุกให้รอการลงโทษไว้ 2 ปี เมื่อพ้นโทษปรับแล้วยังไม่ครบห้าปีจำเลยได้กระทำความผิดในคดีนี้อีก ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 มาตรา 4,6,8,15,27,28,31,61,69,70,73,75,76 พระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. 2530 มาตรา 4,6,34 โดยwang ไทยเป็นสองเท่าของไทยที่กำหนดไว้สำหรับคดีนี้ บวกไทยจำคุกที่รอการลงโทษเข้ากับคดีนี้ ให้วิศวอุปกรณ์และซึ่งของกลางตกเป็นของเข้าของลิขสิทธิ์ และจ่ายเงินค่าปรับฐานะเมืองลิขสิทธิ์กึ่งหนึ่งให้แก่ผู้เสียหายซึ่งเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์

จำเลยให้การรับสารภาพ และรับว่าเคยกระทำความผิดและต้องคำพิพากษาให้ลงโทษจริง

ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางพิจารณาแล้วพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 มาตรา 31 (ที่ถูก 31(1)), 70 วรรคสอง พระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. 2530 มาตรา 6 วรรคหนึ่ง ,34 เป็นความผิดหลักกรรมต่างกัน ให้เรียงกระหงลงไทยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ความผิดตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 มาตรา 31 (ที่ถูก 31(1)), 70 วรรคสอง ให้จำคุก 1 ปี และปรับ 270,000 บาท กระหงหนึ่ง

จำเลยเหตุต้องโทษคดีขึ้นมาแล้วฐานกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ้นโทษยังไม่ครบห้าปี มากกระทำความผิดในคดีนี้อีก ต้องระหว่างไทยเป็นสองเท่าของไทยที่กำหนดไว้ จึงจำคุกจำเลย 2 ปี ปรับ 540,000 บาท

ความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์ พ.ศ. 2530 มาตรา 6 วรรคหนึ่ง ,34 ให้ปรับ 20,000 บาท อีกกระหงหนึ่ง รวมจำคุก 1 ปี (ที่ถูก 2 ปี) และปรับ 560,000 บาท

จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประทัยน์แก่การพิจารณาฎีก่อนบรรเทาโทษลดโทษให้กึ่งหนึ่ง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 1 ปี และปรับ 280,000 บาท เมื่อพิเคราะห์พฤติกรรมแห่งคดีประกอบกับไม่ปรากฏว่าจำเลยเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน

จึงเห็นสมควรให้โอกาสจำเลยกลับตัวต่อไป ไทยจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด 2 ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 ไม่ชำระค่าปรับให้ขัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29,30 ของกลางให้ตกเป็นของเจ้าของลิบสิทธิ์จ่ายค่าปรับเป็นจำนวนกึ่งหนึ่งของค่าปรับตามพระราชบัญญัติลิบสิทธิ์ พ.ศ. 2537 แก่เจ้าของลิบสิทธิ์ เนื่องจากคดีนี้ไม่ได้ลงโทษจำคุกจำเลย จึงไม่บวกโทษให้

จำเลยอุทธรณ์ต่อศาลฎีกา

ศาลฎีกาแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศตรวจสำนวนประชุมปรึกษาแล้ว ที่จำเลยอุทธรณ์ว่า ขณะจำเลยกระทำการผิดกฎหมายเดখแดงที่ อ. 1400/2543 ของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางยังไม่ถึงที่สุด จึงลงโทษจำเลยเป็นสองเท่าไม่ได้นั้น

เห็นว่า การระหว่างไทยเป็นสองเท่าตามพระราชบัญญัติลิบสิทธิ์ พ.ศ. 2537 มาตรา 73 จะต้องปรากฏว่าบุคคลผู้นี้ได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติลิบสิทธิ์ และพ้นโทษคดีก่อนมาแล้วซึ่งไม่ครบห้าปีกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติดังกล่าวอีก

ซึ่งแสดงให้เห็นว่าขณะผู้นี้กระทำความผิดในคดีหลังคดีก่อนจะต้องถึงที่สุดไปแล้ว จึงจะระหว่างไทยในคดีหลังเป็นสองเท่าได้ เมื่อข้อเท็จจริงได้ความว่าคดีก่อนศาลมีผลต่อพระราชบัญญัติและกฎหมายไทยจำคุกและปรับ แต่ไทยจำคุกให้รอการลงโทษไว้ 2 ปี

จำเลยอุทธรณ์ต่อศาลฎีกา ขณะคดีอยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาลฎีกา จำเลยมากระทำความผิดคดีนี้ช้าอีก อันเป็นการกระทำความผิดในขณะที่คดีก่อนยังไม่ถึงที่สุด จึงระหว่างไทยจำเลยในคดีนี้เป็นสองเท่าไม่ได้ อุทธรณ์ของจำเลยข้อนี้ฟังขึ้น ส่วนที่จำเลยอุทธรณ์ขอให้ลดโทษปรับนั้น เห็นว่า ของกลางมีจำนวนไม่นักและสถานที่ประกอบกิจการเป็นเพียงแห่งเดียว ไม่มีเลขที่ในตลาดคลองตอนใหม่ เมื่อจำเลยเคยกระทำความผิดมาแล้วไม่เข็ดหลาบก็จริง แต่การที่ศาลมีผลต่อพระราชบัญญัติและกฎหมายไทยจำคุกและปรับใช้คุณพินิจลงโทษจำเลยนานนักเกินไป ยังไม่เหมาะสมแก่พฤติกรรมแห่งคดี จึงสมควรแก้ไขให้เหมาะสม

พิพากย์เป็นว่า ความผิดตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 ให้ลงโทษจำคุก 6 เดือน และปรับ 100,000 บาท ความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวัสดุไทยทัศน์ พ.ศ. 2530 ปรับ 10,000 บาท รวมจำคุก 6 เดือน และปรับ 110,000 บาท ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 แล้ว คงจำคุก 3 เดือน และปรับ 55,000 บาท ไทยจึงได้รับการลงโทษไว้ 2 ปี นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง

นายชาญชัย ลิขิตจิตดะ^๑
นายเสริมศักดิ์ ผลัคธุระ^๒
นายสมศักดิ์ เมตรนัย^๓

ลงวันที่ 4 มีนาคม 2545 อ้างอิงคดีศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง
คดีหมายเลขคดีที่ อ.876/2544

ให้นักศึกษาวิเคราะห์วิจารณ์และแสดงความคิดเห็นการพัฒนานี้

กรรคีกษากำกับที่ 2 คำพิพากษาฎีกาที่ 10/2542

พนักงานอัยการจังหวัดสงขลา โจทก์
นางสุนทรี หรือสุรี แห่งการประเสริฐ จำเลย

เรื่อง ความผิดต่อพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์

โจทก์ฟ้องว่า เมื่อวันที่ 25 มกราคม 2541 เวลา ก.ล.ว. จำเลยได้ละเมิดลิขสิทธิ์ใน
งานสร้างสรรค์ประเภทโสดทัศนวัสดุซึ่งบันทึกภาพและเสียงของ

บริษัทพาราเมอร์ พิกเจอร์ คอร์ปอเรชั่น ผู้เสียหายที่ 1
ห้างหุ้นส่วนจำกัดไทน์ วอร์เนอร์ อินเตอร์เทนเม้นต์ คอมปานี ผู้เสียหายที่ 2
บริษัทญี่นาเน็ต อาร์ททิส พิกเจอร์ส อิงค์ ผู้เสียหายที่ 3

บริษัทยูนิเวอร์แซล ชิตี้ สตูดิโอส อิงค์ จำกัด ผู้เสียหายที่ 4
บริษัทไคลัมเบิล พิกเจอร์ส อินดัสทรีส อิงค์ ผู้เสียหายที่ 5
บริษัททเวนตี้ เชนยูรี พอกซ์ ฟิล์ม คอร์ปอเรชั่น ผู้เสียหายที่ 6

บริษัทดีสนีย์ อินเตอร์ไพรส์ อิงค์ (ยกเว้นวุ๊ด พิกเจอร์, กัชส โตน พิกเจอร์) ผู้เสียหายที่ 7
และ บริษัทเมโทร โกลด์วิน เมเยอร์ พิกเจอร์ อิงค์ ผู้เสียหายที่ 8

โดยการ นำแผ่นวีซีดีที่บันทึกภาพและเสียง (วีดีโอชีดี) จำนวน 34 แผ่น ออกขายและ
เสนอขายแก่บุคคลทั่วไป เพื่อการค้า โดยจำเลยรู้อยู่แล้วว่าแผ่นชีดีที่บันทึกภาพและเสียงดังกล่าว
ได้มีผู้ทำขึ้น โดยละเมิดลิขสิทธิ์ของผู้เสียหายทั้งหมด เจ้าหนนกงานจับกุมจำเลยได้พร้อมชีดแผ่นชีด

ที่บันทึกภาพและเสียง จำนวน 34 แผ่น ไว้เป็นของกลางเหตุเกิดที่ดำเนินมาตั้งแต่ ข้ามหอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 มาตรา 31, 70 และสั่งให้ ของกลางตกเป็นของเจ้าของลิขสิทธิ์ และให้จ่ายค่าปรับก็จะหนึ่งให้แก่ผู้เสียหายทั้งหมดซึ่งเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ จำเลยให้การรับสารภาพ

ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศคดีพิจารณาแล้วพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 มาตรา 31, 70 วรรคสอง ฐานละเมิดลิขสิทธิ์ของผู้อื่นเพื่อการค้า จำคุก 6 เดือน และปรับ 125,000 บาท จำเลยให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 3 เดือน และปรับ 62,500 บาท

เมื่อพิเคราะห์พฤติการณ์แห่งคดีประกอบกับไม่ปรากฏว่าจำเลยเคยได้รับโทษจำคุกมา ก่อน จึงเห็นสมควรให้โอกาสจำเลยกลับตัวไป ไทยจำคุกให้รอการลงโทษมีกำหนด 2 ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 ไม่ชำระค่าปรับ ให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 ของกลางให้ตกเป็นของลิขสิทธิ์ จ่ายค่าปรับก็จะหนึ่งให้แก่ผู้เสียหายทั้งหมดซึ่งเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์

จำเลยอุทธรณ์ต่อศาลฎีกา ขอให้ค่าใช้จ่ายค่าปรับหักออกจากค่าปรับสถานะฯ

ศาลฎีกานอน肯ด้วยว่า การกระทำของจำเลยเป็นการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ ทำให้เจ้าของลิขสิทธิ์ได้รับความเสียหาย และมีผลกระทบต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยโดยรวม คาดชั้นดันใช้คุณพินิจในการลงโทษจำเลยเหมาะสมแก่พฤติการณ์แห่งรูปคดีแล้ว ไม่มีเหตุที่ศาลฎีกานะเปลี่ยนแปลงแก้ไข อุทธรณ์ของจำเลยฟังไม่เข้า

พิพากษาขึ้น

นายไพบูลย์
นายสุเมษ
นายธรัฐ
เจริญ
อุปนิสากร
หัดกรรม

ลงวันที่ 5 มกราคม 2542: สำังข้อคิดเห็นทางปัญญาและการกำราบท่วงประเทกกลาง:
คดีหมายเลขคดีที่ 0.983/2541

ที่มา : งานบริการเทคโนโลยีสารสนเทศ (ฝ่ายแผนงานและสารสนเทศ) ภาคทรัพย์สินทางปัญญา
และการกำราบท่วงประเทกกลาง ฐานข้อมูลสืบกันค่าพิพากษาคดีทรัพย์สินทางปัญญา
และคดีการกำราบท่วงประเทก

ให้นักศึกษาวิเคราะห์วิจารณ์และแสดงความคิดเห็นกรณีศึกษานี้

IB 416(H)

167

กรณีศึกษาที่ 3

คดีพิพาทอาญาคดีที่ 10261/2546

หนังงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุด โจทก์
นายชัยมงคล แคล้วคล่อง ที่ 1 กับพวกรวม 5 คน จำเลย

เรื่อง ความผิดต่อพระราชบัญญัติสิทธิ์ ความผิดต่อเกียวกับเพศ

โจทก์ฟ้องว่า บริษัท เชนจูรี่ พีอีซี จำกัด คือร่ปอร์เรชั่น จำกัด ผู้เสียหายที่ 1
บริษัทยูนิเวอร์แซล ชีดี สตูดิโอ อิงค์. ผู้เสียหายที่ 2
ห้างหุ้นส่วนจำกัด ไทร์ วอร์เนอร์ อินเตอร์เก็นเม้นท์ คอมปานี ผู้เสียหายที่ 3

บริษัทพาราเม้าท์ พิกเจอร์ส คือร่ปอเรชั่น จำกัด ผู้เสียหายที่ 4
บริษัทดีสนี่ย์ อินเตอร์ไพร์ส อิงค์. ผู้เสียหายที่ 5 และ
บริษัท โกลเด้นบีบิพิกเจอร์ส อินดัสทรีส อิงค์. ผู้เสียหายที่ 6

เป็นนิติบุคคลอยู่ในประเทศไทยและมีภูมิลำเนาอยู่ในประเทศไทย ตลอดระยะเวลาในการสร้างสรรค์งานชิ้นผู้เสียหายที่ 1 ถึงที่ 6 ดังกล่าวเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในฐานะ เป็นผู้สร้างสรรค์ โดยเป็นผู้ทำ หรือก่อให้เกิดงานสร้างสรรค์ประเภทงานภาพยนตร์ต่าง ๆ ตามเอกสารท้ายคำฟ้องและได้มีการโฆษณาจ้างงานครั้งแรกที่ประเทศไทยเป็นภาคีซึ่งเป็นภาคีแห่งอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองลิขสิทธิ์ซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย
บริษัท โซนี่ มิวสิก อินเตอร์เก็นเม้นท์ อิงค์. ผู้เสียหายที่ 7
บริษัทดับเบิลยูอีโอ อินเตอร์เนชันแนล อิงค์. ผู้เสียหายที่ 8

บริษัทบีเอ็นจี มิวสิก จำกัด ผู้เสียหายที่ 9 และ
บริษัท ไฟลีแกรมอินเตอร์เนชันแนลมิวสิก บี.วี. จำกัด ผู้เสียหายที่ 10

เป็นนิคบุคคลอยู่ในประเทศไทยหรือไม่ริการและมีภูมิลำเนาอยู่ในประเทศไทยหรือไม่ริการ ตลอดระยะเวลาในการสร้างสรรค์งานชิ้นสู่เดือนที่ 7 ถึงที่ 10 ดังกล่าวเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ใน ฐานะเป็นผู้สร้างสรรค์ โดยเป็นผู้ทำ หรือก่อให้เกิดงานสร้างสรรค์ประเภทงานศิลปกรรมและสิ่ง บันทึกเสียง ตามบัญชีรายชื่ออัตโน้ม เอกสารท้ายคำฟ้อง ซึ่งได้มีการโฆษณาในช่วงแรกที่ประเทศไทย หรือไม่ริการซึ่งเป็นภาคีแห่งอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองลิขสิทธิ์ซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย

เมื่อวันที่ 30 พฤษภาคม 2544 เวลา kakadu วัน สำเนยห้องหัวร่วมกันกระทำความผิดคือ กฎหมายห้ามกรรมด่างกัน กล่าวคือ สำเนยห้องหัวร่วมกันจะมีผลบังคับใช้ในงานสร้างสรรค์ประเภท กษาพนศิลป์ คนตัวกรรม ไส้ดักทัศนวัสดุ สิ่งบันทึกเสียง และงานวรรณกรรม (โปรแกรม คอมพิวเตอร์) ของผู้เสียหายที่ 1 ถึงที่ 11 ดังกล่าว ด้วยการทำซ้ำ ดัดแปลง โดยใช้เครื่องอบ พลาสติกหรืออนุปกรณ์ เครื่องผลิตซีดี (เครื่องอัดแผ่นดีวีดีและเครื่องอัดแผ่นวีซีดี) หรืออนุปกรณ์ เครื่องดูดเม็ดพลาสติก บล็อกกราวน์ เครื่องทำพิล์ม เครื่องบดพลาสติก แท่นพิมพ์สี เครื่องซีดก์กร รีน แผ่นแม่พิมพ์ (สแตมป์อร์) ซึ่งทำขึ้นโดยละเอียดลึกซึ้งของผู้เสียหายที่ 1 ที่ 2 ที่ 4 ถึงที่ 6 และที่ 8 ถึงที่ 11 รวมจำนวน 18 แผ่น เครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้ผลิตวีซีดีและดีวีดีกษาพนศิลป์ที่บันทึกงาน กษาพนศิลป์โดยละเอียดลึกซึ้งของผู้เสียหายที่ 1 ถึงที่ 5 ดังกล่าว จำนวน 8,434 แผ่น

ชีดีและดีวีดีที่บันทึกงานคนคริกรรมโดยละเอียดลักษณะของผู้เสียหายที่ 7 ถึงที่ 10 ดังกล่าว จำนวน 1,050 แผ่น กับชีดีที่บันทึกงานวรรณกรรม (โปรแกรมคอมพิวเตอร์) โดยละเอียดลักษณะของผู้เสียหายที่ 11 ดังกล่าว จำนวน 1,001 แผ่น รวมทั้งสิ้นจำนวน 10,485 แผ่น

การกระทำของจำเลยทั้งห้าดังกล่าวเป็นการทำซ้ำ ดัดแปลงในส่วนอันเป็นสาระสำคัญโดยไม่มีลักษณะเป็นการจัดทำงานขึ้นใหม่ โดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้เสียหายที่ 1 ถึงที่ 11 เพื่อแสวงหากำไรในทางการค้า อันเป็นการฝ่าฝืนด้วยกฎหมาย และจำเลยทั้งห้าได้ร่วมกันละเอียดลักษณะของผู้เสียหายที่ 1 ถึงที่ 11 ดังกล่าว โดยมีไว้ซึ่งวีซีดีและดีวีดีภาพชนตร์ จำนวน 8,434 แผ่น ชีดีและดีวีดี จำนวน 1,050 แผ่น และชีดีที่บันทึกงานวรรณกรรม (โปรแกรมคอมพิวเตอร์) จำนวน 1,001 แผ่น ซึ่งจำเลยทั้งห้าได้ร่วมกันทำซ้ำ ดัดแปลงขึ้น โดยเทิดติงลักษณะของผู้เสียหายที่ 1 ถึงที่ 11 รวมทั้งสิ้น 10,485 แผ่น เพื่อขายแก่บุคคลทั่วไป อันเป็นการแสวงหากำไรในทางการค้า โดยจำเลยทั้งห้ารู้อยู่แล้วว่าวีซีดี ดีวีดีภาพชนตร์ ชีดี ดีวีดี และชีดีที่บันทึกงานวรรณกรรม (โปรแกรมคอมพิวเตอร์) ดังกล่าวเป็นงานที่ทำขึ้นโดยละเอียดลักษณะของผู้เสียหายที่ 1 ถึงที่ 11 และโดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้เสียหายที่ 1 ถึงที่ 11 อันเป็นการฝ่าฝืนด้วยกฎหมาย

นอกจากนี้จำเลยทั้งห้ายังร่วมกันนิยมพินพ (สเตมเบอร์) ภาพชนตร์ลามกอนาจารซึ่งมีภาพชุดหนึ่งเปลือยกายแสดงการร่วมประเวณี จำนวน 2 แผ่น ไว้ในครอบครองเพื่อประสงค์แห่งการค้าเพื่อจำหน่าย เพื่อการผลิตและทำซ้ำเพื่อจำหน่าย และเพื่อการแสดงออกถึงประชาชนที่บ้านเลขที่ 69/113/1 หมู่ที่ 8 ตำบลนากระสา อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี เหตุทั้งหมดเกิดที่ตำบลนากระสา อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี

เจ้าหนังงานจับกุมจำเลยทั้งห้าได้พร้อมยึดชีดี วีซีดี และดีวีดี ที่ทำขึ้นโดยละเอียดลักษณะของผู้เสียหายที่ 1 ถึงที่ 11 เครื่องจกรและอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่จำเลยทั้งห้าร่วมกันใช้และมีไว้เพื่อใช้ในการกระทำความผิด รวมทั้งสิ้นจำนวน 100 รายการ รายละเอียดตามบัญชีของกลางคดีอาญาเอกสารท้ายคำฟ้อง ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติลักษณะ พ.ศ. 2537 มาตรา 4, 6, 8, 15, 27, 28, 30, 31, 61, 69, 70, 75, 76 และ 78 ประนภาลกฎหมายอาญา มาตรา 32, 33, 83, 91 และ 287

ให้ไว้ซึ่ดี ศิรีดี ชีคีและซีดี โปรแกรมคอมพิวเตอร์ จำนวน 10,485 แผ่น กับแม่พิมพ์ (สแตมป์) จำนวน 18 แผ่น ของกลางตกเป็นของเจ้าของลิขสิทธิ์ สั่งจ่ายเงินค่าปรับความผิดกฎหมายละเมิดลิขสิทธิ์กี่หนึ่งแก่ผู้เสียหายที่ 1 ถึงที่ 11 ซึ่งเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ และรับของกลาง ตามบัญชีของกลาง เอกสารท้ายคำฟ้องลำดับที่ 17 ที่ 22 ถึงที่ 40 ที่ 45 ที่ 48 ถึงที่ 51 ที่ 53 ถึงที่ 58 ที่ 63 ที่ 64 ที่ 67 ถึงที่ 74 ที่ 80 ถึงที่ 91 และที่ 98 ถึงที่ 100

จำเลยทั้งห้าให้การรับสารภาพ

ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง พิจารณาแล้ว พิพากษาว่า จำเลยทั้งห้ามีความผิดตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 มาตรา 28, 30, 31, 69, 70 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 287 (1) การกระทำของจำเลยทั้งห้าเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้เรียงกระหงลงไทยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานทำซ้ำงานอันมีลิขสิทธิ์ของผู้อื่น เพื่อแสวงหากำไรในทางการค้า ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 มาตรา 28, 30, 69 วรรคสอง (ที่ยกคือ มาตรา 28 (1) ประกอบด้วยมาตรา 69 วรรคสอง และมาตรา 30 (1) ประกอบด้วย มาตรา 69 วรรคสอง) จำคุกคนละ 6 เดือน ฐานมีงานอันละเมิดลิขสิทธิ์ของผู้อื่น ไว้เพื่อขายอันเป็น การกระทำเพื่อการค้า ตามมาตรา 31, 70 วรรคสอง จำคุกคนละ 3 เดือน และฐานมีไว้ซึ่งสิ่งอัน ลามกเพื่อความประ斯顿แห่งการค้า ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 287 (1) จำคุกคนละ 1 เดือน รวมจำคุกคนละ 10 เดือน จำเลยทั้งห้าให้การรับสารภาพ เป็นเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้ กึ่งหนึ่ง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุกคนละ 5 เดือน

พิเคราะห์คำฟ้องประกอบคำให้การรับสารภาพและรายงานการสืบเสาะและพินิจจำ เลยทั้งห้าแล้ว เห็นว่า จำเลยทั้งห้ากระทำโดยรู้ดีว่าเป็นการผลิตงานอันละเมิดลิขสิทธิ์ของผู้อื่นอันมี ลักษณะเป็นโรงงานผลิต และของกลางที่จับได้มีจำนวนมากพร้อมทั้งอุปกรณ์การผลิตอีกหลายรายการ แม้ว่าจำเลยทั้งห้าจะเป็นเพียงลูกจ้างก็ตาม ก็ยังไม่สมควรอกร่องโภยจำเลยทั้งห้า ให้ไว้ซึ่ดี ศิรีดี และซีดี โปรแกรมคอมพิวเตอร์ กับแม่พิมพ์ (สแตมป์) จำนวน 18 แผ่น ตกเป็นของเจ้าของ ลิขสิทธิ์ รับของกลาง ตามบัญชีของกลาง เอกสารท้ายคำฟ้องลำดับที่ 17 ที่ 22 ถึงที่ 40 ที่ 45 ที่ 48 ถึงที่ 51 ที่ 53 ถึงที่ 58 ที่ 63 ที่ 64 ที่ 67 ถึงที่ 69 ที่ 70 ถึงที่ 74 ที่ 80 ถึงที่ 91 และที่ 98 ถึงที่ 100 คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก

จำเลยอุทธรณ์ต่อศาลมีค่า

ศาลฎีกาแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศตราสัมบวน
ประชุมปรึกษาแล้ว ที่จำเลยทั้งห้าอุทธรณ์ขอให้ลงโทษปรับสถานเดียว หรือมิฉะนั้นก็ให้รอการลง
โทษจำคุกนั้น เห็นว่า ของกลางที่ยึดได้จากจำเลยทั้งห้ามีจำนวนมาก ที่ศาลทรัพย์สินทางปัญญา
และการค้าระหว่างประเทศกลางพิพากษางานไทยจำคุกจำเลยทั้งห้านั้นชอบแล้ว อย่างไรก็ตาม ข้อ
เท็จจริงจากการรายงานการสืบเสาะและพินิจจำเลยทั้งห้าได้ความว่า จำเลยทั้งห้าเพิ่งเข้าทำงานในโรง
งานที่เกิดเหตุก่อนถูกจับในคืนนี้เพียงประมาณ 2 เดือน จำเลยทั้งห้าจึงเป็นเพียงลูกจ้างกระทำการ
คำสั่งของนายจ้างเท่านั้น มิได้เป็นเข้าของโรงงาน จำเลยทั้งห้าจึงไม่ใช้คัวการสำคัญในการกระทำ
ความผิด เมื่อไม่ปรากฏว่าจำเลยทั้งห้าเคยได้รับโทษจำคุกมา ก่อน จึงเห็นสมควรรอการลงโทษจำ
คุกให้จำเลยทั้งห้า เพื่อให้โอกาสปรับตัวดีก่อนเป็นผลเมื่อเดือนต่อไป

ที่ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางจำคุกจำเลยทั้งห้าโดยไม่
รอการลงโทษนั้น ไม่ต้องด้วยความเห็นของศาลฎีกาแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้า
ระหว่างประเทศ อุทธรณ์ของจำเลยทั้งห้าฟังขึ้นบางส่วน แต่เพื่อให้จำเลยทั้งห้าทราบจำเจิงให้ลง
โทษปรับอีกสถานหนึ่งด้วย และคุณความประพฤติของจำเลยทั้งห้าไว้

พิพากษาแก้เป็นว่า ความผิดฐานทำซ้ำงานอันมีลิขสิทธิ์ของผู้อื่นเพื่อแสวงหา
กำไรในทางการค้า ปรับคนละ 500,000 บาท ความผิดฐานมีงานอันละเมิดลิขสิทธิ์ของผู้อื่นไว้เพื่อ
ขาย อันเป็นการกระทำเพื่อการค้า ปรับคนละ 300,000 บาท และความผิดฐานมีไว้ซึ่งสิ่งอันลามก
เพื่อความประஸค์แห่งการค้า ปรับคนละ 4,000 บาท รวมเป็นโทษปรับคนละ 804,000 บาท ลด
โทษ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 กึ่งหนึ่งแล้ว คงปรับคนละ 402,000 บาท โทษจำคุกให้
รอไว้มีกำหนดคนละ 3 ปี และให้คุณความประพฤติจำเลยทั้งห้าไว้มีกำหนด 1 ปี นับแต่วันที่อ่าน
คำพิพากษาศาลมีกำหนดให้จำเลยทั้งห้าฟัง ให้จำเลยทั้งห้ารายงานตัวต่อพนักงานคุณความประพฤติ 3
เดือนต่อครั้ง มีกำหนด 1 ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56

หากจำเลยทั้งห้าไม่ชำระค่าปรับ ให้จัดการ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29 และ 30 ในกรณี
ที่มีการกักขังแทนค่าปรับให้กักขังไม่เกิน 2 ปี จ่ายเงินค่าปรับในความผิดตามพระราชบัญญัติ
ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 กึ่งหนึ่งให้แก่ผู้เสียหายที่ 1 ถึงที่ 11 ซึ่งเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ นอกจากที่แก้คงให้
เป็นไปตามคำพิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง

นายสน.ไซค์ สุขารมย์
นายกำพล ภู่สุคแสวง
นายสมศักดิ์ เนตรนัย

ลงวันที่ 30 ธันวาคม 2546 : อ่านเมื่อวันที่ 23 มิถุนายน 2547 ถึงอิงค์คิวตัลทรัพย์สินทาง
ปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง: กรณีหมายเลขแดงที่ อ.2199/2545

ที่มา: งานบริการเทคโนโลยีสารสนเทศ (ฝ่ายแผนงานและสารสนเทศ) ศาลทรัพย์สินทางปัญญา
และการค้าระหว่างประเทศ ฐานข้อมูลสืบต้นค้ำพิพากษาศาลฎีกาคดีทรัพย์สินทางปัญญา
และการค้าระหว่างประเทศ

ให้นักศึกษาวิเคราะห์วิจารณ์และแสดงความคิดเห็นกริบศึกษานี้

